

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 02/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 61

THUẦN THIỆN, THUẦN TỊNH MỚI LÀ CHÂN BẢO

Thuần thiện, thuần tịnh mới chân thật là chân bảo, những thứ của báu ở thế gian không phải là chân bảo. Chân bảo giúp chúng ta chân thật an vui. Người thế gian lao tâm khổ trí đi tìm của báu nhưng đó không phải chân bảo. “*Tài, sắc, danh, thực, thù*” không phải là thật mà là giả, khi chưa có được thì chúng ta tìm cầu, khi có được rồi thì chúng ta lại phải tìm mọi cách bảo vệ.

Người trí thì đem vật chất chuyển thành phước báu. Người mê thì đem phước báu chuyển thành vật chất. Người có trí tuệ thì dùng tiền tài để làm việc lợi ích chúng sanh, đây là đem vật chất chuyển thành phước báu. Chúng ta ở cõi nào thì chúng ta cũng hưởng được phước báu nhưng vật chất chỉ có thể hưởng được ở thế gian. Chúng ta phải khó khăn để có được vàng bạc, châu báu nhưng những thứ đó chỉ là đất ở thế giới Cực Lạc. Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc cây làm bằng bảy báu, đất làm bằng vàng ròng.

Người mê cố gắng mang phước báu chuyển thành vật chất. Họ làm bất cứ việc gì thì họ cũng muốn chuyển đổi việc làm đó thành vật chất. Thí dụ, họ làm được một chút việc thiện lành thì mong muốn được “*mua may bán đắt*”, khỏe mạnh, sống lâu. Chúng ta chuyển phước báu thành vật chất, khi có nhiều vật chất thì chúng ta phải lao tâm khổ tứ tìm cách giữ gìn. Thí dụ, người có nhiều tài sản thì đi đến đâu họ cũng cần có vệ sĩ đi cùng. Người có phước báu lớn thì đến nơi nào họ cũng có cơm no, áo ấm, có nơi ở.

Khi Hòa Thượng đến Malaysia để giảng Kinh, Ngài được mời đến ở khách sạn 6 sao của ông Lý Kim Hữ, Hòa Thượng thường chỉ ở lại một đêm hoặc bất đắc dĩ thì Ngài ở lại hai đêm để phục vụ cho công tác giảng Kinh, nói pháp, xong việc Ngài rời đi, không có một chút lưu luyến. Ông Lý Kim Hữ rất kính trọng Hòa Thượng, khi ông mở pháp hội niệm Phật thì người đến niệm Phật được ở khách sạn hoàn toàn miễn phí.

Hòa Thượng không có tiền nhưng khi Ngài đến đâu mọi người chọn nơi tốt nhất để tiếp đãi Ngài, đây là vì lý do an toàn. Ở các khách sạn cao cấp, an ninh của họ rất nghiêm ngặt. Chúng ta chọn cách lao tâm khổ trí để có tiền tài, để được ở nơi cao cấp hay chúng ta chọn không cần lao tâm khổ trí? Tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện, chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh thì mọi việc đi lại, ăn uống, ngủ nghỉ của chúng ta sẽ có sự sắp xếp, an bài.

Tôi cần đi đâu thì mọi người đã tự sắp xếp, tôi chỉ cần ra sân bay đúng giờ. Chúng ta hãy đem vật chất chuyển thành phước báu! Người không có trí tuệ thì đem phước báu chuyển thành vật chất, khi chúng ta có nhiều vật chất thì chúng ta cần có kết sắt, có đội ngũ bảo vệ, việc này rất phiền phức! Hiện tại, chúng ta đi đến bất cứ nơi nào từ Sóc Trăng, Hồ Chí Minh đến Yên Bái, Hà Nội, Hải Phòng, Nghệ An, Huế, Đà Nẵng, Gia Lai, Đắk-Lắc thì chúng ta đều có nơi để ngủ nghỉ, có rau sạch, đậu sạch để ăn. Nếu chúng ta chưa phát được tâm vì chúng sanh thì chúng ta có thể đi một chuyến để mở được tâm của mình.

Phật dạy chúng ta: **“Bồ thí tiền tài nhất định có tiền tài; Bồ thí năng lực nhất định được thông minh, trí tuệ; Bồ thí vô úy thì được khỏe mạnh, sống lâu”**. Chúng ta đi một vòng để trải nghiệm thì chúng ta sẽ có niềm tin. Ngày nay, khi chúng ta nói điều gì cho mọi người nghe thì họ đều cần có bằng chứng, mọi người có thể đi để tự chứng thực. Đạo lý này chúng ta phải tham thấu, sau khi tham thấu thì chúng ta mới thật làm.

Sáng nay, khi tôi đang lạy Phật, tôi nghĩ đến các anh em trong đội cơ sở vật chất, tôi nhớ là sắp đến ngày giỗ Mẹ của một chú, tôi nhắc mọi người, nếu có vé máy bay giá rẻ thì đặt vé để chú được về nhà vào đúng dịp giỗ Mẹ. Chúng ta có **“trăm công ngàn việc”** nhưng những việc nhỏ nhất chúng ta cũng cần quan tâm. Hằng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm rất nhiều việc, mỗi khoảnh khắc có hơn 32 triệu ý niệm, phần lớn những khởi tâm động niệm này là vọng tưởng, tham cầu, chấp trước, phiền não. Chúng ta phải khởi tâm động niệm đến những việc chân thật lợi ích chúng sanh.

Hiện tại, chúng ta đang đề xướng hiếu đạo, Phật pháp cũng chú trọng đến hiếu đạo. Hòa Thượng từng nói: **“Đem tất cả Kinh pháp mà Thích Ca Mâu Ni Phật giảng trong 49 năm đúc kết lại trong một chữ thì đó chính là chữ “hiếu”**. Khi nghe mọi người nói đến chữ **“hiếu”** thì tôi rất cảm động. Chúng ta cần quan tâm đến Cha Mẹ, chăm sóc khi Cha Mẹ đau ốm, nhớ đến ngày giỗ Cha Mẹ.

Buổi sáng, sau khi tôi học xong 5 phút, tôi đã nấu xong đồ để cúng ông bà, đây là việc tôi làm hằng ngày. Trên **“Kinh Quán Vô Lượng Thọ”**, Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta tiêu chuẩn của người niệm Phật là **“Tịnh Nghiệp Tam Phước”**, trong đó, phước đầu tiên chính là **“Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”**. Hằng ngày, chúng ta làm những việc hiếu kính chính là chúng ta nhắc mọi người phải hiếu kính với ông bà, cha mẹ. Chúng ta phải làm mọi việc một cách thường hằng, theo một thời khóa biểu, nhất định vào giờ đó chúng ta phải làm việc đó!

Hằng ngày, khi chúng ta khởi tâm động niệm, chúng ta có vô số những vọng niệm thừa không cần thiết. Có người hỏi tôi, tôi bận trăm công ngàn việc vì sao tôi vẫn có thể nghĩ đến những việc nhỏ. Trong một khoảnh khắc có 32 triệu ý niệm, nếu chúng ta không nghĩ đến việc tốt thì chúng ta sẽ nghĩ đến việc xấu. Hằng ngày, chúng ta luôn khởi ý niệm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân,**

si, mạn”, chúng ta rất khó đề khởi ý niệm lợi ích chúng sanh. “Của báu chân thật” thì sẽ chân thật giúp chúng ta vượt thoát được sinh tử. Của báu ở thế gian thì sẽ khiến chúng ta phải lao tâm khổ trí đối với chúng, lôi chúng ta vào vòng sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian cho rằng trần châu, mã não, xa cừ là chân bảo, những thứ này không phải là của báu, vì chúng không giải quyết được vấn đề sinh tử, không giải quyết được vấn đề phiền não và cũng không giải quyết được những khó khăn trong cuộc sống”**.

Khi Hòa Thượng 36 tuổi, Ngài đã tam bát quả, không quản tiền, không quản việc, không quản người. Trong xã hội hiện đại, mọi người đều cần đến tiền, Hòa Thượng không quản tiền nhưng Ngài vẫn làm được rất nhiều việc. Người thế gian nói: **“Người giàu cũng khóc”**. Tiền bạc không giúp chúng ta giải quyết những khó khăn trong cuộc sống. Ngày nay có rất nhiều người con **“phá gia chi tử”**, không biết nấu cơm, giặt quần áo, không có những năng lực tối thiểu, khi nhìn thấy những người con của mình như vậy thì các bậc cha mẹ rất đau lòng!

Hòa Thượng nói: **“Có một số người nói, nếu có tiền thì sẽ cải thiện được hoàn cảnh đời sống. Những người lơ là, qua loa thì chỉ nhìn thấy bên ngoài mà không nhìn thấy bên trong, không thấu hiểu chân thật tướng. Người thế gian nói: “Người nghèo có nỗi khổ của người nghèo, người giàu có nỗi khổ của người giàu, người bản tiện có nỗi khổ của người bản tiện”, người làm vua chúa, làm quan lớn, làm tổng thống cũng có nỗi khổ của họ. Người bản cùng, hà tiện thì nỗi khổ của họ ít hơn, người giàu có, có địa vị thì họ khổ hơn rất nhiều”**.

Hiện tại, ở thế gian vẫn còn rất nhiều nơi nghèo khổ, lạc hậu, ở các nước phát triển, có những khu vực rất giàu có nhưng cũng có những khu vực rất nghèo khổ, chúng ta không thể an hưởng trong khi rất nhiều người đang khó khăn. Phật pháp luôn chú trọng nội tâm. Người không có cơm ăn áo mặc, nếu họ tạo nghiệp thì họ thường chỉ tạo nghiệp nhỏ. Người có tài sản, địa vị thì họ tạo ra rất nhiều tội nghiệp để chiếm lấy, giữ gìn tài sản của họ. Có những người từng có địa vị rất cao nhưng họ đã làm những việc sai trái nên hiện tại họ phải chịu trách nhiệm trước pháp luật. Bây giờ, những người này chỉ mong có đời sống như một người nông dân, ban ngày ra đồng làm việc, buổi tối về nhà có thể ngủ một giấc ngon lành. Những người nghèo khổ họ không có cơm ăn, áo mặc nhưng họ vẫn tự do đi lại.

Hòa Thượng nói: **“Người nghèo khổ, khởi tâm động niệm của họ chỉ nghĩ đến cơm no, áo ấm nên họ tạo nghiệp rất ít. Người giàu sang muốn gìn giữ phú quý, muốn đánh bại người khác, gìn giữ địa vị nên họ tạo nghiệp rất nặng”**. Người đang giàu nhất thế giới mà phải trở thành người giàu thứ hai thì họ sẽ rất phiền não, người giàu thứ hai thế giới mà trở thành người giàu nhất thì họ sẽ cảm thấy rất tự hào. Trên sân khấu, nếu người nào được ngồi ở ghế chính diện thì mặt của họ sẽ khác so với ngày

thường, họ không biết rằng, tất cả mọi thứ đều là ảo ảnh, sau những ảo ảnh đó là sự trống rỗng, khổ đau.

Hòa Thượng nói: **“Người có tiền của thì khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, phần nhiều là bất thiện. Sau khi chết họ nhất định堕 vào ba đường ác. Chúng ta bình lặng quán sát thì chúng ta sẽ hiểu ra! Vậy thì chúng ta có cần trải qua một đời sống giàu sang hay không?”**. Chúng ta không cần mong cầu trải qua đời sống giàu sang, nếu chúng ta đã giàu sang thì chúng ta không nên hoang phí, xa xỉ. Hòa Thượng nói: **“Có tiền là phước báu, dùng tiền là trí tuệ”**. Chúng ta phải có trí tuệ để vận dụng phước báu cho hợp lý.

Ngày trước, đời diện gia đình tôi là một gia đình có xuất thân từ một vùng quê nghèo, sau khi vào thành phố Hồ Chí Minh làm ăn, họ trở nên giàu có, cuối tuần, họ thường quay một con heo và hát Karaoke lớn để biểu thị sự giàu sang. Họ thường hát Karaoke đến muộn nên bị hàng xóm chê trách, chửi rủa, đây là họ ngày ngày tạo nghiệp. Tôi cảm thấy họ đáng thương!

Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật rất thông minh. Ngài là Thái tử nhưng Ngài đã xả bỏ cuộc sống giàu sang, chọn lấy cuộc sống “ba y một bát”, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Thích Ca Mâu Ni Phật trải qua một đời sống bậc nhất ở thế gian, Ngài là bậc trí tuệ đệ nhất, phước báu đệ nhất, thế nhưng phàm phu thông thường mắt thịt không thể nhìn thấy những điều này”**. Thích Ca Mâu Ni Phật trải qua đời sống khát thực. **“Khát thực”** hoàn toàn khác so với đi xin ăn. Đời sống của Thích Ca Mâu Ni Phật là đời sống của người chân thật biết hưởng thụ. Ngài không sở hữu bất cứ thứ gì thậm chí Ngài không để dành thức ăn cho bữa sau. Trong **“hạnh đầu đà”**, phép tu khổ hạnh trong nhà Phật nói, sau khi ăn xong bữa thì phải bỏ thí hết cho chúng sanh, không cần lo lắng, không có ý niệm là ngày mai sẽ đi đâu, ăn gì. Phàm phu chúng ta không thể nhìn thấy được đời sống chân thật an vui, tự tại của Thích Ca Mâu Ni Phật.

Hòa Thượng nói: **“Tâm địa thuần thiện, thuần tịnh là chân bảo, là thiện căn chân thật của thế gian. Chúng ta phải gìn giữ được thiện căn, bằng cách chúng ta phân biệt rõ ràng chân vọng, tà chánh, phải trái, thiện ác. Chúng ta hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sanh thì điều gì nên xả, chúng ta xả hết vậy thì chúng ta sẽ được đại tự tại”**. **“Xả”** là không chấp trước, dính mắc trong tâm. Trước đây, mọi người mang rất nhiều đồ đến nhà tôi, tôi vừa dọn dẹp sạch nên hoàn cảnh xung quanh trở nên thông thoáng sạch đẹp. Tôi mới chỉ xả hoàn cảnh bên ngoài mà tôi đã thấy hoàn cảnh không gian rộng rãi, sạch đẹp. Những thứ không cần thiết sẽ khiến tâm chúng ta vướng bận. Nội tâm chúng ta xả càng nhiều thì chúng ta càng tự tại. Chúng ta chất chứa nhiều tiền thì chúng ta phải lo lắng nếu chúng ta mất đột ngột thì ai sẽ sở hữu tiền đó. Chúng ta phải nhìn rõ chân tướng ở thế gian, việc gì nên xả thì chúng ta phải xả sạch trơn.

Hòa Thượng nói: ***“Trong nhà Phật thường nói “đại tự tại”, “đại giải thoát”, chúng ta dường như hiểu hai thuật ngữ này mà không thật hiểu, thậm chí chúng ta gần như không biết đến cảnh giới này. Cảnh giới “đại tự tại”, “đại giải thoát” là thật, người chân thật tu hành thì sẽ chân thật đạt đến được”***. Chúng ta không làm thấu đáo, triệt để nên chúng ta dường như hiểu mà không hiểu về cảnh giới của người “đại tự tại”, “đại giải thoát”. Muốn đạt được cảnh giới người “đại tự tại”, “đại giải thoát” thì chúng ta phải thật làm. Mọi người nói nước biển mặn, nếu chúng ta chưa bao giờ nếm thì chúng ta sẽ không biết nước biển mặn như thế nào.

Hòa Thượng nói: ***“Khi nào chúng ta chân thật thấu hiểu tường tận thì chúng ta mới cảm nhận được đời sống chân thật tự tại, chân thật an vui của Phật Bồ Tát. Phật Bồ Tát chân thật trải qua đời sống “đại tự tại”, “đại giải thoát”***. Hiện tại, đời sống của chúng ta là đại phiền não, đại ràng buộc nên chúng ta cho rằng đời sống “đại tự tại”, “đại giải thoát” là không có thật. Nếu chúng ta chân thật có thể buông bỏ những thứ không cần thiết thì chúng ta sẽ dần bước vào cảnh giới “đại tự tại”, “đại giải thoát”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!